

Sidste søndag i kirkeåret

Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.«

Matt. 25,31-46

Det store skel

MOGENS G JENSEN

Tanken

I dag slutter kirkeåret. Et år som har kastet lys ind over vores tro og vores liv. Og det hele kulminerer med den store verdensdom. På verdens sidste dag bliver det synligt, hvem der har valgt at tage imod Herren Jesus, og hvem der har afvist ham. Jesus får altid det sidste ord at sige i ethvert menneskes liv. Jesus taler her om får og bukke (geder). En hyrde vogtede ofte en samlet flok af får og geder. Om aftenen skilte hyrden flokken ad, da får kunne tåle at sove ude om natten, da de havde tykkere pels end geder. Med udtrykket 'disse mine mindste'

tænker Jesus ikke på børn og fattige i al almindelighed, men på sine disciple, dem som tror på ham. Den, som gør godt mod en Jesu discipel, tager imod Jesus selv (Jf. Matt 10,42). Menneskers forhold til Jesus viser sig altså i deres forhold til hans disciple.

Troen

Fortabelsen er nok det i kristendommen, som moderne mennesker har det allermost strengt med. Og vi må give dem ret. For også for os, som tror på Jesus, kan det være vanskeligt at tro på, at den kærlige Gud kan lade noget menneske gå fortabt i Helvede. Når Jesus i dette afsnit om verdensdommen omtaler Guds rige, kalder han det for det rige, 'som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt.' Her giver Jesus udtryk for det, der er Guds vilje for alle mennesker, nemlig at de skal arve hans rige. Før verden blev grundlagt, lagde Gud planer om, at alle mennesker skulle leve sammen med ham i evigheden. Der er ingen, der på forhånd er afskåret fra frelsen, alle er således indbefattet i Guds planer om et evigt liv på en ny jord. Modsætningen til Guds rige er 'den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle.' Fortabelsen er altså fra Guds side ikke beregnet til mennesker, men til Djævelen og hans dæmoniske engle. Men alligevel er der mennesker, der ender med at følge Djævelen og hans dæmoner i fortabelsen.

Det løser ikke anfægtelsen for os. Det er stadig ubegribeligt, at der er mennesker, der ender i fortabelsen. Men det har aldrig været Guds intention, at nogle skulle vælge at følge Djævelen ind i fortabelsen.

Der er mange forskelle på os mennesker, som har stor indflydelse på den måde vi ser hinanden på. Vi har forskelligt køn, udseende, etnicitet, økonomi, sprog, uddannelsesniveau osv. Men den vigtigste forskel er usynlig nu. Først på den store dag, når Jesus kommer tilbage for at holde dom, skal det afsløres, hvem der står til at skulle tilbringe evigheden sammen med Gud, og hvem der skal tilbringe evigheden adskilt fra Gud. Ligesom det er let for hyrden at skelne mellem får og bukke, når han om aftenen skiller dem ad, sådan vil forskellen på mennesker af alle folkeslag være tydelig, når Jesus kommer igen. Her vil der ingen gråzoner være mere, og alle må bøje knæ for Gud og bekende, at han har ret i sin vurdering af os.

Hvorfor ender nogle da på hans højre side og andre på hans venstre side? Jesu svar er enkelt: Forskellen består i, om de har eller ikke har vist ham barmhjertighed. Umiddelbart er begge grupper overraskede. Ingen synes jo at have mødt Jesus. Jesus har jo tilsyneladende ikke været iblandt dem. Så hvordan kan han kræve dem til regnskab for den måde, de har behandlet ham på, når de

ikke har mødt ham? Igen er Jesu svar enkelt: 'Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.' Evigheden afhænger altså af vores forhold til Jesus. Og han bor i ethvert menneske, der har taget imod ham. Derfor er det ham, vi møder, hver gang vi møder en af hans udsendinge. Evigheden kommer altså til at afhænge af vores forhold til Jesus, han som møder os igennem nødlidende kristne brødre og søstre. Det betyder imidlertid ikke, at vi så bare kan se igennem fingre med al den nød, der ellers er i verden. Det taler Jesus stærkt om andre steder. Det, at vort evige liv afhænger af vores forhold til Jesus og hans udsendinge, kan ikke bruges som undskyldning for ikke at afhjælpe alle menneskers nød. Også dem, der ikke vil tage imod Jesus og hans udsendinge, har vi en pligt til at hjælpe. Men det er altså vores forhold til dem, der tilhører Jesus, der viser, hvad vort forhold til Jesus selv er.

Her i domsscenen reflekteres der ikke over, hvad Gud vil gøre med dem, som aldrig har mødt nogle af Jesu udsendte, og dermed tilsyneladende ikke har fået mulighed for at forholde sig til ham. Der er visse spørgsmål, vi mennesker aldrig får svar på. Dem må vi overlade til Gud. Men vi ved, at Gud ofrede sin egen søn på korset til frelse for alle mennesker.

Udfordringen

Overvej hvad det betyder for dig, at alle mennesker bliver nødt til at møde Kristus for at blive frelst.